

Nr 564.

Av herr Carlsson i Bakeröd m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 327, angående ersättning till personer, som ådragit sig skada eller sjukdom i flyktingverksamhet m. m.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 327 framlagt förslag om ersättning till personer, som ådragit sig skada eller sjukdom i flyktingverksamhet. Sådan ersättning skall utgå i enlighet med de grunder, som i militärsättningsförordningen angivas för andra än värnpliktiga. Detta gäller sådana fall, på vilka olycksfalls- eller yrkessjukdomsförsäkringslagens föreskrifter icke äro tillämpliga eller som icke reglerats provisoriskt enligt grunderna för den förstnämnda lagen. Skälet till att militärsättningsförordningens bestämmelser föreslås bli tillämpade för här nämnda personer är, att denna förordning innehåller ändamålsenliga föreskrifter angående förutsättningarna för ersättningsutgivande vid sjukdom.

Vederbörande departementschef föreslår vidare, att ifrågakarande ersättningar skola förstärkas i vissa fall. Denna förstärkning skall bestämmas enligt grunderna för förordningen den 29 juni 1946 (nr 347) angående provisorisk förbättring av vissa ersättningar i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring vid förstärkt försvarsberedskap m. m. Detta innebär, att ersättningstillägg skall utgå, vid förlust av arbetsförmågan, å sjukpenning med 2: 75 kr. i ortsgrupp 1, 3: 50 kr. i ortsgrupp 2 och 4: 25 kr. i ortsgrupp 3 för dag räknat och å invalidränta med 984, 1 284 och 1 584 kr. för år räknat i resp. ortsgrupper samt vid en med lägst 25 procent nedsatt arbetsförmåga vid det lägre belopp som svarar mot arbetsförmågans nedsättning. De ersättningsförbättringar, som sålunda skola kunna utgå till personer som ådragit sig skada eller olycksfall i flyktingverksamheten, bliva med andra ord dyrortsgraderade.

Det kan emellertid starkt ifrågasättas, huruvida verklig anledning finnes att införa dyrortssystemet på ytterligare ett område. Det kan icke vara rimligt att sätta ersättningsförbättringarna i relation till vederbörande persons mantalsskrivningsort. Starka skäl tala i stället för att ersättningsförstärkningarna utgå med samma belopp till personer, som dock ha haft samma arbetsuppgifter. Motionärerna anse därför, att ersättningstillägg skall utgå med belopp för ortsgrupp 3 såväl på sjukpenning som på invalidränta enligt grunderna för förordningen av den 29 juni 1946 (nr 347).

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

Bihang till riksdagens protokoll 1946. 4 saml. Nr 564—572.

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 327 måtte besluta, att ersättningstillägg skall utgå, vid förlust av arbetsförmågan, å sjukpenning med fyra kronor 25 öre för dag räknat och å invalidränta med 1 584 kronor för år räknat samt vid en med lägst en fjärdedel nedsatt arbetsförmåga med det lägre belopp, som svarar mot arbetsförmågans nedsättning.

Stockholm den 23 oktober 1946.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Nils Jönsson
i Rosshol.

Gustaf Svensson
i Vä.

K. E. Hansson,
Skediga.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Per Persson,
Norrby.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.
